

Κοίταξε πρώτα τὸν καταμεσιανὸν τοὺς, μὲ τὴν χωρίστρα στῇ μέσῃ, αὐτόνυχ τοῦ σκύβει καὶ κρυφομιλάει τὸν ἀντικρίνον του. Γιὰ κάπι στοίχημα τοῦ μιλάει. Τόχασε, λέει, δὲ πλαγινός του τὸ στοίχημα. "Αμα τῆς σίχτηκε, λέει, τῆς Κυρίας ποῦ ματιὰ δὲν τοὺς χάριζε στὸν περίπατο, τὴν ἔμπλεξε μέσα στὰ δίχτυα του. Πέντε βίζιτες πήγε, λέει, καὶ τῆς ἔκαμε ὡς τὴν ώρα. Κ' ἡ στερνή του, λέει, ἡ βίζιτα εἶταν παράδεισος μέσα σὲ κεῖνο τὸ «μπουντουάρ». Ἐχτές, λέει, εἰχε ἀλλο κυνήγι καὶ δὲν μπορούσε νὰ πάη, καὶ τοῦ ἥρθε ἔνα γράμμα — ὅλο φωτιὰ καὶ θυμός. Κ' εἶναι ἔτοιμος, λέει, καὶ νὰ τὸ δεῖξῃ τὸ γράμμα τοῦ πλαγινοῦ του, ἢν δὲν τὸ πιστεύῃ.

Κι ἀκούγοντάς τα αὐτὰ δὲ τρίτος δὲ φίλος κοινάει γελαστήδες τὸ κεφάλι του, σὰ νὰ τὸ περηφανεύεται ποῦ ἡ τίχη τοῦ χάριτε τέτοιον ἡρωα ψίλο. Ὡς τόσο δὲ πλαγινός, τσιμουδιά. Γοργοσαλεύει τὸ πόδι, χτυπάει τὰ δάχτυλα σὲ τραπέζι, νὰ σκάσῃ πάει ποῦ δὲν καταπιάστηκε τέτοιον ἡρωεσμὸν ἀπατός του, μόνο πλεσώνει τώρα καὶ τὶς δραχμές του.

Σγκάνωται ὡς τόσο δὲ καταμεσιανὸς δὲ "Ἡρωας καὶ σέρνοντας τὸ σπαθί ἔκειναί ει. Τὸν κράξει ἡ σάλπιγγα τῆς Ἀρροδίτης στὸ «μπουντουάρ». Ἀν εἴχαμε πόλεμο, χώρες ἀλάκερες θὰ ῥημάξανε. Τ! Ήτα χάση ἡ εἰρήνη, ἢν μέσα στὴν ἀγκαλιά τῆς ῥημάξῃ δὲ ἡρωάς μας ἔνα καὶ μοναχὸ σπιτικό!

Εἶτανε καὶ μᾶς ὥρα μας νὰ ἔχαναμπούμε στῆς Κυρίας τάροχοντακό. Βλέπαμε ἀπάνω στὸ τραπέζαντις τὴν μιὰ μεριὰ τοῦ παχραμύθιον καὶ δὲν τὴν καλονοιάθαμε. Κ' εἴπαμε, ἔταν στολιστή, νὰ ἔχαναπάμε καὶ νὰ μελετήσουμε τὴν ἐπιγραφή. Δέχως νὰ τὸ θέλουμε δημος, ἡ ἐπιγραφὴ ἔγγηθηκε μὲς στὸ Καρενεῖο! Τὸ γράμμα ποῦ τῆς ἔγραψε δὲ σπαθιμένος δὲ ἡρωας εἶταν ἀπλούστατος, «Μή θυμώνης ποὺ δὲν μπόρεσα νὰ σὲ καταστρέψω ἔχτες. Ἔρχουμαι σήμερα καὶ σ' ἀποτελείωνω. Μὲ μιὰ μου ἀτιρά, σὲ μυρίζω καὶ σένα, καὶ τὸν ἀντρα σου, καὶ τὸ κορίτσι σου, καὶ τὸ μπουντουάρ σου».

"Ἀλλοῦ, ἀλλοῦ νὰ τραβήξουμε. Η καρδιὰ ἐδῶ σφίγγεται, ἐγοὺς θολώνει καὶ ἀποτρέλλαξινεται. Ἀλλοῦ νὰ σύρουμε, ζωσ καὶ βροῦμε τοὺς "Αγ Γιώργηδες, ποῦ θὰ μᾶς τὰ πνίξουν αὐτὰ τὰ στοιχεῖα.

("Ακολουθεῖ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (μὲ εἰκόνες τοῦ κ. N. Λύτρα).

—Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (μὲ εἰκόνες τῆς Κας Σοφίας Δασκαρίδη).

Τυπωθηκε στὴ Λόντρα, δὲ διαλεκτὸ χαρτὶ καὶ εἶναι καλλιτεχνικὰ δεμένο.

Πουλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Εστίας» δρ. 3,50.

Ο "ΝΟΥΜΑΣ",

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής : Δ. ΙΙ ΤΑΙΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συντάχτης : Ν. Α. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΡΟΜΟΣ ΠΗΓΟΚΡΑΤΗ, Άρ. 11, ΑΘΗΝΑ.

Συντροφοὶ χρονιάτικη : Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γὰ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἔξωτερον ψρ. χρ. 12 1/2. — Γιὰ τὶς ἐπιωρίες δεχόμαστε καὶ τρίμηνες συντροφοὶ (3 δρ. τὴν τριμερία). — Κανένας δὲ γράφεται συντροφοὶ τῆς ἀδελφείας της συντροφοὶ του.

20 λεφτὰ τὸ φύλλο, 20.—Τὰ περιστέμένα φύλλα πουλιώνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλή τιμή.

Βελοκεται στὴν Αθήνα σ' ὅλα τὰ πιόσπια, καὶ στὶς ἐπαγγείες στὰ Πρωτορεῖα τῶν Εφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ — ΤΙ ΘΑΝΑΙ; — ΔΥΡΑ ΚΑΙ ΜΑΓΚΟΥΡΑ ΟΙ ΔΙΑΔΕΧΤΟΙ.

ΠΕΡΣΙ, στὶς 15 τοῦ Τρεγήτη, δὲ Στρατὸς ψευτοπαναστάτησ. Φέτο, στὶς 8 τοῦ Τρεγήτη, δὲ Λαδὸς παναστάτησ στ' ἀληθινά. "Ισως ἡ περσινὴ Ψευτοπανασταση, νᾶφερε τὴ φετεινὴ. Δὲν τὸ ἀρνιούμαστε κι αὐτό. Μπορεῖ νᾶναι κ' ἔτοι. Μπορεῖ τὸ περσινὸ κίνημα νὰ ξύπνησε, νὰ ξεμονδίασε, νὰ ζωντάνεψε κάπιο ἀγαθὸ μονδιασμένο ποὺ ψοφονοιμόταρε μέσα μας. Κ' ἔτοι κτυπήσαμε, δοσ μπορέσαμε, τὰ προσωπικὰ κόμματα, κ' ἔτοι δεξιάμε πῶς λαχταροῦμε νὰ πάψουμε πιὰ νᾶμαστε φαγιάδες τοῦ ἔνος καὶ τάλλονοῦ πολιτικῶν μοτζάμπαση. Καλὴ ἀρχὴ. Μὰ νὰ μὴ σταματήσουμε στὴν ἀρχὴ. Νὰ ξακολούθησουμε ἀκούραστα κι ἀδιάκοπα νᾶγεβαίνουμε. Γιατὶ δὲ μὲν ἀρχινήσεις νᾶγεβαίνεις μιὰν ἀνηφοιά καὶ σταματήσεις ἀπότομα, πατρανυλᾶς πιὸ εὐκολα καὶ παταπανίζεσαι. Αγκαλλὰ δὲ φοβούμαστε νὰ τσακιστοῦμε, γιατὶ θὰ πέσουμε στὰ μαλάκα, στὸν πολιτικὸ βοῦρκο ποὺ κυλιόμαστε χρόνια καὶ χρόνια, πρὶν ἀφινήσουμε νᾶγεβαίνουμε.

ΘΑΝΑΙ Συνταχτικὴ ἡ Ἀναθεωρητικὴ, ἡ Ἐθνοσυνέλεψη; Νά, τὸ ζήτημα τὸ σπουδαῖο σήμερα — σπουδαιότερο ἀπὸ τὸ Κιμτικό, κι ἀπὸ τὸ μπούκοτάς κι ἀπὸ τὶς τούρκικες φοβέρες ἀκόμα. Καὶ τὸ συζητώντες παντοῦ, στοὺς καιφενέδες μᾶλιστα μὲ πεισμα... ποὺ σοῦ κόρεται τὸ αἷμα σου! Αδιάρροο τῷρη μὲν πολλοὶ Συνταγματολόγοι τῶν καιφενέδων ὡχι μόνο τὴν διαφορὰ μά καὶ τὴ σημασία τῆς μᾶς λέξης ἀπὸ τὴν ἄλλη δὲν έρουνε.

— Συνταχτικὴ ἐθνοσυνέλεψη, ἔλεγε ἔνας ἀγαθὸς πολίτης καὶ θυσιώτης τῆς Συνταχτικῆς, σημαίνει νάν τοὺς κόρουμε ὅλους πέρα.

— Κι ἀναθεωρητική : τοὺς φύτησε κάπιος.

— Αἱ, μὲν ἀναθεωρητικὴ είναι σὰν κόψουμε τοὺς μασούς!

Πάρ' τοὺς καὶ στὸ γάμο σου!